

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. София, 08.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13241** по описа за **2019** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Т. Д. Я., срещу решение от 04.11.2019 г. по НАХД № 2349/2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 17-4332-024402/23.11.2017 г., издадено от началник Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция“ /СДВР - ОПП/, с което на касатора на основание чл. 179, ал. 2 във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, предл. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, на осн. чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП са наложени административни наказания „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца и „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и на осн. чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП – „глоба“ в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Твърди се, че решението е незаконосъобразно и необосновано. В съдебно заседание, представлявана от адв. П., моли съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за

основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 04.11.2019 г. по НАХД № 2349/2019 г., СРС е потвърдил НП № 17-4332-024402/23.11.2017 г., издадено от началник на СДВР - ОПП, с което на Т. Д. Я., на осн. чл. 179, ал. 2 във вр. с чл. чл. 179, ал. 2 във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, предл. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева, на осн. чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП са наложени административни наказания „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца и „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева и на осн. чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП – „глоба“ в размер на 10 /десет/ лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да потвърди НП е установил, че то е издадено при съответствие с материалния закон и изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция.

Неоснователни и неподкрепени с доказателства са доводите в касационната жалба, че решението е незаконосъобразно и необосновано. Районният съд правилно е обсъдил, както приложените по делото писмени доказателства – АУАН, декларации, схема – скица на ПТП, талон за медицинско изследване за МБАЛ „Света А.“ № 0014726, Протокол за медицинско изследване, амбулаторен журнал от лечебното заведение, както и събраните в хода на процеса свидетелски показания, от които безспорно се установява извършването на посочените в АУАН и НП нарушения. Словесното описание на нарушенията е точно, ясно и недвусмислено, както и съответства на състава на административните нарушения, за които е ангажирана отговорността на водача на МПС. Съгласно цитираната за нарушена разпоредба на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Както от доказателствата приобщени по делото, така от свидетелските показания на разпитаните свидетели, привлеченото към отговорност лице е станало причина за реализиране на ПТП. Това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма. Наложената от АНО санкция е по вид и размер определен в съответната на извършеното нарушение правна норма – чл. 179, ал. 2 във вр. с чл. чл. 179, ал. 2 във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, предл. 4 от ЗДвП.

Безспорно се установява също така и извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. От приложеното по делото писмени доказателства, не се установява привлеченото към отговорност лице да се е явило навреме в лечебното заведение за медицинско изследване и определяне на концентрацията на алкохол в кръвта, като за установяване на това обстоятелство е изискан и журнал от болничното заведение за часа на явяване там. Разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП вмениява забрана на водача на ППС да управлява ППС под

въздействието на алкохол, наркотици и други упойващи вещества. В случая касаторът е управлявал МПС след употреба на алкохол, с концентрация на алкохол в кръвта си в размер на 1,16 промила. Това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма. Наложена от АНО санкция е по вид и размер определен в съответната на извършеното нарушение правна норма – чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В същото време е безспорно доказано, че касаторът е извършил и нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, като не е представил контролен талон. Съобразно цитираната норма, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. Въззивния съд правилно е посочил, че законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора, като АНО е наложил „глоба“, която изцяло съответства по размер в съответствие със санкционните норми на чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав
Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 04.11.2019 г. по НАХД № 2349/2019 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.